

## Bezgrješna je čisti izvor milosti - razmišljanje uz svetkovinu Bezgrješnoga začetca Blažene Djevice Marije - 8. prosinca



[...] Božji iskonski cilj da se zajedništvo ljudske i božanske naravi ostvari u čistoći bića događa se po Mariji, točnije po daru svoje milosti da je učini bez grijeha začetom. Vjekovni plan se ostvaruje njegovim zahvatom, to jest davanjem Marijinu biću one iskonske čistoće koja je imala biti smisao svemira i čovjeka. Ljudsko biće ne samo da sebi nije moglo dati tu čistoću, već je nije moglo ni održati bez Boga. Marija je stoga istinsko ostvarenje smisla svijeta, jer je ostvarila jedinstvo s osobom Riječi Božje. Ona je bila svjesna da se ne radi o njezinoj snazi ni o njezinim zaslugama, već o besplatnom Božjem daru da je očuva od grijeha kako bi preko nje donio konačnu pobjedu protiv ljage i nečistoće svijeta. Ne treba se iščuđivati ovakvom Božjem potezu, jer i samo stvaranje je bilo čin kojim je Bog išao premostiti jaz vječnog i vremenitog, kao što je i u ovom slučaju. On sam je htio na naravnoj razini da čovjek grijehom to nije izopačio, pa je stoga Bog prisiljen bio na ovaj izuzetni zahvat koji je bio divno čudo njegove ljubavi. Iznašao je način da svoga Sina pošalje u svijet, ali da mu u tom svijetu omoguću čisto prihvatilište iz kojeg će poteći kao prečista Božja rijeka što pere grijeha čovječanstva.

Bezgrješna Djevica je bila upravo taj očišćeni izvor koji je primio Boga na zemlju, i od kojeg je ponovno počela zemljom teći čista rijeka Božjega života. Napokon je došlo do cjelovitog zajedništva Boga i čovjeka koje je odnijelo pobjedu nad grijehom, a Marija je u njemu sudjelovala kao Bezgrješna Djevica i očišćeni izvor s kojeg je potekla Božje rijeka što ispiru svu grješnost svijeta.

<https://www.verakijeka.com/bezgrjesna-je-cisti-izvor-milosti-razmisljanje-uz-svetkovinu-bezgrjesnoga-začetca-blažene-djevice-marije/>

### U danima njegovim cvjetat će pravda i mir velik dovijeka.

Bože, sud svoj daj kralju i svoju pravdu sinu kraljevu. Nek puknu tvojem sudi pravedno, siromasima po pravici!

U danima njegovim cvjetat će pravda i mir velik – sve dok bude mjeseca.

I vladat će od mora do mora, i od Rijeke do granica svijeta.

On će spasiti siromaha koji uzdiše, nevoljnika koji pomoćnika nema; smilovat će se ubogu i siromahu i spasit će život nevoljniku.

Bilo ime njegovo blagoslovljeno dovijeka! Dok je sunca, živjelo mu ime! Njim se blagoslivljala sva plemena zemlje, svi narodi nazivali ga blaženim!

Otpjevni psalam: Ps 72, 1-2.7-8.12-13.17

## SVETI NIKOLA BISKUP - 6. prosinca



[...] Sveti Nikola je danas poznat kao lik koji djecu obraduje svojim darovima. Ta tradicija vuče korijene iz slijedeće legende.

U blizini roditeljske kuće sv. Nikole živio je čovjek, nekad bogat, ali izgubio je carsku službu i sav imetak. Imao je tri kćeri koje bi se mogle udati ali im nije mogao dati miraza.

I nesretni je otac odlučio trgovati ljepotom i mladošću svojih kćeri, da tako zarade. One su se pomolile Bogu da ih izbavi od tog zla i spasi njihovu čast i poštenje. Sveti Nikola nekako je doznao za tu odluku nesavjesnog oca pa uzme vrećicu, napuni je zlatnicima, umota u platno i, prišuljavši se noću potajno do kuće, ubaci zamotane zlatnike kroz prozor. Otac onih djevojaka začudio se kad je ujutro našao tako veliki novac. Vidjevši kako je svota dovoljna, čak i prevelika da se časno uda jednu kćer, opremio je i dade joj miraz. To se dogodilo i po drugi put; nađe jednog jutra i drugu vrećicu sa zlatnicima. Spremi on tako i srednju kćer. Dalje priča ima dva kraja.

Kad je i to bilo gotovo, sve mu je nešto govorilo, da će onaj dobrotvor i po treći put doći pa ga je u zasjedi čekao nekoliko noći. I doista, baš kad sv. Nikola ubaci svoj dar i za najmlađu kćer, skoči otac, stigne neznanca i prepozna u njemu Nikolu. Unatoč zaklinjanju neka šuti, sretni otac je razglasio po cijelom mjestu radosnu vijest. Drugi kraj priče ide ovako: Nikola je vidio da ga otac djevojaka čeka, pa se domislio, popeo na krov i zlatnike ubacio kroz dimnjak. Kako su se na otvorenom ognjištu sušile čarape, zlatnici su pali u njih, i od tuda dolazi običaj stavljanja poklona u čarape ili čizmice i Djed Mraz koji poklone spušta kroz dimnjak.

<https://www.zupa-pletternica.hr/sv-nikola-biskup/>

**KONTAKT**



Policijski kapelan don Marin Drago Kozić  
([mkozic@mup.hr](mailto:mkozic@mup.hr))

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović  
([mjosipovic@mup.hr](mailto:mjosipovic@mup.hr))

mob.: 099 22 92 432 ( 85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

## POLICIJSKA KAPELANIJA



“MAJKA BOŽJA  
KAMENITIH VRATA”  
PU zagrebačka

Petrinjska 20  
Zagreb

Godina 13 • broj 568 • 2022. godina

**DRUGA NEDJELJA  
DOŠAŠĆA**

4. prosinca 2022.

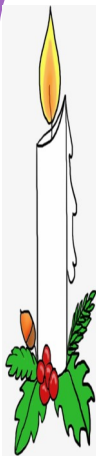


Obratite se!  
Približilo se kraljevstvo  
nebesko!

**Obratite se!  
Približilo se kraljevstvo nebesko!**

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kepelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

## Evangelje: Mt 3, 1-12



U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji: »Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!« Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnajte mu staze!

Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska. Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeh. Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: »Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe? Donosite dakle plod dostojan obraćenja. I ne usudite se govoriti u sebi: "Imamo oca Abrahama!" Jer, kažem vam, Bog iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu. Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobrog roda, siječe se i u oganj baca. Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim.«



## Izaijina vizija

Gotovo svakoga dana suočavamo se s vijestima o ratnim sukobima, terorističkim napadima i prirodnim katastrofama. Gledamo slike djece, žena i muževa koji u bijegu pred terorom napuštaju svoja ognjišta, a mnogi od njih završavaju u dubinama Sredozemnog mora. Preko televizije gledamo kako teroristi utjeruju strah i trepet u gradovima. Nije se onda čuditi da kod mnogih ljudi nastaje osjećaj očaja i beznadnosti.

Oni su u strahu pred budućnošću i čeznu za zdravim svijetom. U takvim vremenima bit će glasan poziv za "otkupiteljem". To je poziv za jakim čovjekom, koji je u stanju riješiti sve probleme. Nije rijetkost da se tada pojavljuju "populisti" koji narodu na sva usta govore i tvrde, da znaju rješenje problema. Povijest nas uči da oni na kraju završavaju u katastrofi.

I u Isusovo vrijeme bilo je problema u zemlji. Pitalo se proroke koji su ljudima mogli dati neku nadu za bolja vremena. Ivan je bio jedan takav prorok. Skromnim životom privukao je na sebe pažnju mnogih ljudi. Propovijedao je radikalno obraćenje i borio se protiv korijena svih zala a to je bezbožnost. Tražio je od ljudi da poravnaju putove između Boga i čovjeka. Nije Bog kriv ako ljudima ide loše. Rekao bi sv. Pavao: "Ne uznosi se nad grane. Ako li se hoćeš uznositi – ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe" (Rim 11,18). "Kraljevstvo nebesko je blizu", govorio je Krstitelj. Bog je pred vratima. Zadaća ljudi je, da mu otvore vrata. Ivan ne govori ljudima ono što bi oni htjeli čuti nego im govori istinu, također i onu koju ne bi željeli rado čuti. Ivan ne stavlja sebe u središte. Odbija od sebe kriva očekivanja. On nije onaj jaki čovjek kojemu se nadaju. On samo krsti vodom kao znakom za potrebno obraćenje, koje je samo putokaz a ne cilj. On upućuje na drugoga, koji je jači od njega i koji će ljude krstiti Duhom i ognjem. Ivan nije populist koji nudi jednostavna rješenja i koji teži za moću.

Ljudi ne trebaju jeftine izreke kako ih slušaju za šankom dok piju pivo. Oni trebaju Duha Svetoga s njegovim darovima mudrosti, umnosti, savjeta, jakosti, znanja i straha Gospodnjeg, kako ih nabraja prorok Izaija u današnjem čitanju (Iz 11,2). Tog Duha posreduje istinski otkupitelj, kojeg Ivan naviješta i koji će kod svoga dolaska odijeliti žito od pljeve, zlo od dobra, tako da se naseli mir. Tko se krsti ovim Duhom, rezultat njegova obraćenja su plodovi ljubavi i mira.

I Crkva je dobro upućena, ako ne stavlja sebe u središte. Ona nije jaka snaga koja bi mogla riješiti sve probleme našega vremena. Pokušaj Crkve, da se bavi politikom, često puta se jadrano izjalovi. Prošlo je vrijeme narodne Crkve. Privilegiji koji su od vremena cara Konstantina odobreni Crkvi, danas su vidljivo u tjesnac. Papa Franjo želi siromašnu Crkvu koja je na strani siromaha. Taj se razvoj ne mora promatrati kao propast. On je jedna šansa. Dok Crkva nosi odijelo Ivana u pustinji, njezin poziv na obraćenje je vjerodostojniji. Svi smo mi kao Crkva pozvani, da prihvatimo Krstiteljev trag, da

skromno preuzmemo zadaću, biti danas putokaz za ljude i upućivati ih na onoga koji ne nudi bilo kakva rješenja, nego je on sam Otkupitelj.

Krstitelj kaže u evanđelju, da će ovi ljudi biti kršteni Duhom Svetim i ognjem. Kao kršteni imamo po njemu šansu, donositi plodove koje Ivan traži. Ako prihvatimo ozbiljno naše krštenje, doprinosimo miru, kojeg je već davno navijestio Izaija. Mi doduše ne možemo sami spasiti svijet. Nedostaje nam snaga. Ali, ako u sebi i u drugima pripremimo put, da pustimo onoga koji nam dolazi i koji je stvarno naša nada, tada nasljedujemo Krstitelja i pomažemo dolasku Božjega kraljevstva.

Na kraju bih spomenuo priču o malom plesaču na užu: maleni dječak promatrao je plesača na užu kod večernje predstave. Želio se i sam podići iznad uža u visine. Plesač mu je ispunio želju i nosio ga na svojim leđima preko uža. Dok ga je nosio rekao mu je da svoj pogled usmjeri prema zvijezdama, a ne prema dubini, tami i bezdanu. Pogled prema zvijezdama odvratilo je dječaka od opasnosti gledanja u dubinu i tako se dao nositi preko uža.

Pogled prema onome koga u došašću očekujemo, neka nas sačuva od straha koji je opasnost da ne dođemo do cilja. On je svjetlo svijeta koji nas prati nad ponorom ovoga svijeta.

Ujedno postavimo sebi pitanje: Tko je moj omiljeni neprijatelj? Koga ne bih rado želio u svojoj blizini? S kime ne bih rado sjedio u istoj crkvenoj klupi? Ili pak u najmanju ruku na određenoj udaljenosti?

U čitanju iz knjige proroka Izaije priča se o utopiji. Ovdje se sastaje ono što ne ide skupa: vuk i janje, ris i kozlić, tele i lavić, dijete i zmija. Tko bi bio moj osobni protupar, ako bih trebao takvu sliku dalje risati?

Izaijina vizija pripovijeda o tom kozmičkom miru kao djelu Božjem. On je više nego produkt ljudskog napora. On je veliki dar, za kojim čeznemo i kojeg se može izmoliti. Nadamo li se jednom takvom miru? Želimo li ga?

Donesimo pred Boga sve napetosti, proturječnosti i protivništva našega svijeta i svjesni također onih ljudi s kojima nam je teško biti zajedno.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/2-nejdelja-dosasca/>

## Duhovni rast u adventu

**Nemoj reći da si bio na adventu tu i tamo, jer advent s time nema veze, advent ima jedino veze s Bogom koji ti postaje bliži u ove dane i ti njemu.**